

עמ"ת 11578/02/24 - חליל אלוקילי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 11578-02-24 אלוקילי(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 493501/2023

לפני עוררים: כבוד השופט אריאל חזק

1. חליל אלוקילי (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אבנר שמש ועו"ד סאלי אביטל 2. אוסמה אבן מאדי ע"י ב"כ האיל אבו גררה

נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד פנחס סויסה

משיבה: נגד מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

מדובר בערר שהוגש על ידי העורר 1 (עמ"ת 11578-02-24) ובערר שהוגש על ידי העורר 2 (עמ"ת 5174-02-24) שניהם על החלטות בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט בן הרוש) בתיק מ"ת 13719-12-23, מיום 21.12.23 ומיום 4.2.24, (בהתאמה) במסגרתן נעצרו העוררים עד תום ההליכים.

בדיון מיום 12.2.24, שקיים במסגרת דיון בערר 5174-02-24, הסכימו הצדדים כי החלטה בעררים תינתן במאוחד.

נגד העוררים ונאשם 1, הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של **קשירת קשר לעשות עוון, גניבה, היזק לרכוש במזיד, הסתייעות ברכב לעבור עבירה וזיוף סימני זיהוי של רכב ולעורר 2 עבירה נוספת של שיבוש מהלכי משפט**. בכתב האישום תואר בין היתר, כי העוררים ונאשם 1 קשרו בסמוך ליום 9.11.23, קשר לגנוב מכשיר כספומט מהעיר באר שבע.

על פי המפורט בכתב האישום בתאריך 10.11.23 הגיעו העוררים למקום מכשיר הכספומט באמצעות רכב, לאחר שזיפו או טשטשו את סימני הזיהוי של הרכב בכונה להקשות על זיהויו בכך ששינו את לוחית הרישוי של הרכב באמצעות סרט דביק שחור. מיד ובסמוך ירדו העוררים מהרכב וקשרו חבל גרירה לכספומט וחיברו אותו לרכב, נאשם 1 החל לנהוג עד אשר הצליח לתלוש את הכספומט. בהמשך פרצו העוררים את הכספומט פירקו וגנבו את הקודן של הכספומט וכן סך של 6,600 ₪ שהיה בתוכו. הנזק המוערך לכספומט הוערך בכ- 30,000 ₪. בהמשך למתואר בתאריך 21.11.23 במהלך החקירה בתחנת המשטרה העורר 2 הטיח את הטלפון הנייד בשולחן מספר פעמים, לאחר שהתבקש מהחוקר להוציא מספר טלפון מתוכו.

טענות הצדדים:

בהודעת הערר ובדין מיום 8.2.24, טען ב"כ העורר 1 כי הערר מופנה כנגד החלטת בימ"ש הן ביחס לעוצמת הראיות והן ביחס להחלטה לעצור את העורר עד תום ההליכים.

ביחס לראיות, טען ב"כ העורר כי במקרה דנן מדובר בראיות נסיבתיות. לטענת הסנגור, העורר נעצר מספר ימים לאחר האירוע, ועל פי התמונה שהוצגה לא ניתן לזהות שמדובר בעורר.

הסנגור טען כי גם על פי התזה שלפיה העורר היה עם נאשם 1, הרי שעל פי האיתורן הגיעו השוטרים לכספת ועצרו את הנאשם 1 לבד ברכב והעורר לא היה איתו. הסנגור טען כי אין מסלול ורצף והדבר גם לא ניכר בצילומים.

ביחס לנעל שנועל אחד ממבצעי העבירה (על פי סרטון המצלמת האבטחה), טען ב"כ העורר כי מדובר בנעל שאינה ייחודית, "סניקס לבנה" שרוב תושבי המקום וביניהם גם נועלים אותה.

בנוסף, טען ב"כ העורר כי אין לייחס לעורר את עניין הצתת הכספת, שכן אין מחלוקת שנאשם 1 נתפס לבדו עם הרכב שבאמצעותו נגנבה הכספת.

עוד טען הסנגור כי מדובר בעורר צעיר נעדר עבר פלילי, שיכול לשהות בחלופת מעצר בפיקוח דודו שהוא מנהל אתר בחברה קבלנית ואחראי על 600 עובדים באתר בניה.

ביחס לתסקירי שרה"מ, טען הסנגור כי התסקיר והתסקיר המשלים היו דומים מאוד ולמעט שמות הערבים לא שונה בתסקיר השני דבר. לדבריו בני משפחת העורר סיפרו כי קציני המבחן דיברו איתם בקצרה. הסנגור טען כי מדובר במשפחה נורמטיבית, ובית משפט קמא לא אפשר להגנה להשמיע טענותיו בעניין התסקירים.

הסנגור טען כי במקרים חמורים יותר בהם התקבלו תסקירים לא חיוביים, הורה בימ"ש על שחרור לחלופה, על כן במקרה זה, בפרט שמדובר בעורר צעיר ללא עבר פלילי, שהראיות בעניינו נסיבתיות יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

ב"כ העורר 2 טען כי קיימת חולשה בראיות בנוגע לעורר 2. הסנגור טען כי העורר נעצר מספר ימים לאחר האירוע, וזיהויו נסמך על עדות של אדם בשם אבו סמחאן, שמזהה את העורר ואת הבגדים שלו ביום האירוע בתחנת הדלק, ולדברי הסנגור אין מדובר בבגדים יחודיים. עוד לטענת הסנגור לא קיימת מחלוקת על כך שביום האירוע העבירות בוצעו על ידי אנשים רעולי פנים. הסנגור טען כי העורר הכחיש בחקירתו את המיוחס לו, אולם הוא זיהה את עצמו, אבל גרס כי לא הוא זה שהיה באירוע הגניבה.

ב"כ העורר טען כי בימ"ש קמא קבע קיומן של ראיות לכאורה, וכי אין לתת אמון בעורר, בין היתר, על בסיס האמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו של העורר שלא בא בהמלצה על שחרורו, למרות שלדברי הסנגור, מדובר בערבים קרובי משפחה של העורר שהינם ערבים ראויים.

עוד טען הסנגור כי מדובר בעבירת רכוש חמורה, אך לדבריו גם בתיקים חמורים יותר, לרבות נאשמים בעלי עבר פלילי, בימ"ש הורו על שחרור לחלופה.

הסנגור טען כי מדובר בעורר שעצור לראשונה בחייו. לדבריו הוצעו 4 ערבים, ממשפחת העורר שגרה בפזורה, אך אין באפשרותם להציע מנגנון של איזוק אלקטרוני או הרחקה. בהקשר זה טען הסנגור כי אינו סבור שהרחקה נחוצה, היות ומדובר באנשים שמכירים אותו ומוכנים להתחייב בכל תנאי שייקבע.

הסנגור טען כי נוכח חולשת הראיות, בפרט בכל הנוגע לזיהוי, נתוניו של העורר שהנו חסר עבר פלילי כאמור ויתר טענותיו, יש להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר.

מנגד טען ב"כ המשיבה ביחס לשני העוררים, כי יש להורות על דחיית העררים והותרת העוררים במעצר.

ב"כ המשיבה טען כי בהחלטת בימ"ש קמא נקבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינם של העוררים. לטענתו מעדותו של העד מוחמד פריג'את עלה כי הוא זיהה בתמונה שהוצגה לו מתחנת הדלק, את העורר 1. כמו כן, טען ב"כ המשיבה כי גם בעימות בין העד האמור והעורר זוהה העורר על ידי העד.

ב"כ המשיבה טען כי בימ"ש קמא התייחס לצילומי מצלמות האבטחה מתחנת הדלק בהם נראים העוררים ואחרים מגיעים ברכבים שונים לתחנת הדלק, ובהמשך הם נראים כנכנסים לרכב מסוג דודג'. כשהעורר הגיע ברכב מסוג טויוטה המסתיים בספרות 870 השייך לאחיו.

ב"כ המשיבה ביקש להפנות לדוח צפייה לגבי השתלשלות המתרחש בסרטון ולכך שרואים את העוררים יורדים מהרכבים שאיתם הם הגיעו לתחנת הדלק ועולים לרכב מסוג דודג' ששייך לנאשם 1. לדבריו ביהמ"ש קמא ציין שעולה מכך שהעוררים עלו לרכב הדודג' של נאשם 1 ויצאו מתחנת הדלק. ב"כ המשיבה טען כי על פי חומר החקירה, בשעה 23:27 עזבו העוררים את תחנת הדלק יחד עם רכב הדודג' ובימ"ש קמא ציין את כיוון הנסיעה לצומת הבדיל בעמק שרה ואת העובדה שנראה שלרכב הדודג' קשור חבל (מצלמה מס'). בהמשך בשעה 00:27 נצפו שתי דמויות שמתקרבות לכספומט כאשר אחד נחזה להיות העורר 1, לדברי ב"כ המשיבה, פניו של מבצע העבירה היו מכוסות כובע גרב. ב"כ המשיבה טען כי מהסרטון לא ניתן לזהות את העורר באופן ישיר אך יש זיהוי של חבר של העוררים שזיהה שמדובר בעורר. בנוסף, טען ב"כ המשיבה כי מחקר תקשורת מראה שהעוררים דיברו ביניהם ביום 9.11.23, בין השעות 20:34 עד 21:15, בניגוד לטענת העורר 1 בחקירה מיום 24.11.23 שמסר כי לא דיבר עם עורר 2. ב"כ המשיבה טען כי קיימים איכונים שמאכנים את העורר 2 במקום האירוע.

ב"כ המשיבה טען כי בימ"ש קמא קבע בצדק כי בהצטרף כל הראיות, שהן מעבר לנסיבתיות, ניתן לקבוע קיום ראיות לכאורה. לדבריו לאור היות האירוע מתוחכם ומבוצע בצוותא חדא תוך הערכות עם ציוד ייעודי להשלמת העבירה מתקיימת עילת מסוכנות. עוד טען ב"כ המשיבה כי בימ"ש קמא ציין בצדק כי מדובר בעבירה במרחב הציבורי שמלמדת על תעוזת העוררים ועל הקושי לתת בהם אמון.

ביחס לתסקירי שרה"מ, טען ב"כ המשיבה כי התסקירים שהוגשו, לרבות תסקירים משלימים, בעניינם של העוררים לא המליצו על שחרורם לחלופת המעצר המוצעת גם כאשר דובר במעצר באיזוק אלקטרוני. לדבריו בשני המקרים לא היה בידי העוררים להציע חלופה באיזוק אלקטרוני בפיקוח ערבים טובים*, לכן, בין היתר, הורה בימ"ש קמא על מעצר עד תום ההליכים. ב"כ המשיבה טען כי בימ"ש קמא ציין בהחלטתו כי באפשרות העוררים להגיש בקשה לעיון חוזר ככל ותעלה בידם האפשרות להציע חלופה כאמור.

לאור כל האמור, ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית העררים ולהותיר העוררים במעצר.

דין והכרעה -

ראיות לכאורה -

בחקירתם במשטרה, הכחישו העוררים מעורבותם באירוע גניבת הכספומט. כמו כן, הכחישו העוררים כי היו בתחנת הדלק, נקודת המפגש טרם אירוע גניבת הכספומט ואף שהוצגה תמונה מסרטון מצלמות האבטחה במקום טענו כי לא הם מופיעים בה.

עיון בתיק החקירה, כפי שיפורט להלן, מעלה כי קיימות ראיות לכאורה ברמת סבירות גבוהה, לכך שהעוררים שהו בתחנת הדלק בערב האירוע, לבושים באותם הבגדים בהם זוהו בתמונות הזיהוי, עם כלי רכב ששוייכו אליהם, חברו לנאשם 1 ברכבו שלו באמצעותו הגיעו למקום הכספומט, וכן עולה בסבירות גבוהה כי מספר שעות לאחר מכן חזרו השלושה לתחנת הדלק ומשם נסעו כל אחד לדרכו.

העורר 1 - מעדות אחיו של העורר 1 מר רעאד אלוקילי מיום 30.11.23, עלה כי העורר 1 היה משתמש ברכבו מסוג טויוטה, בלא מבקש אישורו טרם לקיחת הרכב. כמו כן, מסר העד כי אחיו העורר, היה נוהג לקחת את רכבו בלילות. העד זיהה את רכבו בסרטון מצלמות האבטחה שהוצג לו (מתחנת הדלק), אולם לדבריו הוא לא זיהה את האדם המופיע בסרטון כמשתמש ברכבו. דבריו של העד מתיישבים עם הדברים שמסר העורר 1 בעצמו בהודעתו מיום 24.11.23, שלפיהם הוא אכן משתמש ברכבו של אחיו, אך גם הוא הכחיש 1 כי הוא מזהה את הדמויות בסרטון מצלמות האבטחה שהוצג לו.

בנוסף מצויה בתיק החקירה הודעתו של מר מוחמד אלפריגאת מיום 24.11.23. עיון בהודעתו של מר אלפריגאת, מעלה כי העד זיהה את העורר 1 על פי תמונה שהוצגה לו מתחנת הדלק, כעולה לרכבו של הנאשם 1. העד ציין כי קיימת בינו לבין העורר 1 היכרות עוד מימי בית הספר וכיום הם עובדים יחד באולם אירועים. כמו כן, אישר העד כי העורר 1 היה נוסע עם העורר ברכב של אחיו מסוג טויוטה. ראוי לציין כי במצלמות האבטחה נראה האדם שזוהה כעורר 1 במשך מספר רב של רגעים באופן שאפשר לאדם המכירו לזהותו. עוד יודגש כי מתוך תמונת מצלמות אבטחה באזור מכשיר הכספומט בעת ניסיון גנבתו, נראה אחד מהמעורבים באירוע נועל נעליים מסוג ייחודי באופן יחסי שדומה לנעלי האדם שעלה לרכב הדודג' בתחנת הדלק, ואותן נעליים דומות גם לנעלי העורר 1 כפי שהוא מזהה בתמונה בתיק החקירה. יוער כי מדובר בנעליים כחולות או שחורות שעליהן שני פסים לבנים מצד אחד לשני לכל רוחבן ובניהם כיתוב באותיות לועזיות. האדם שעולה לרכב הדודג' גם חובש כיפה הדומה לכיפה שחובש העורר 1 בתמונתו בתיק החקירה.

העורר 2 - מהודעתו של אדם נוסף שנחקר ביד המשטרה מר מוחמד אבו סמחאן מיום 23.11.23, עולה כי קיימת בינו לבין העורר 2 היכרות מוקדמת מגיל ילדות. בדבריו בהודעתו זיהה העד את העורר 2 בסרטון מצלמות האבטחה כמי שנמצא בתחנת הדלק. העד מסר כי הוא מזהה את פניו של העורר 2 וכן מזהה אותו על פי הליכתו ופרטי לבושו. כמו כן, לעד הוצגה תמונה של העורר 2 והוא אישר שמדובר באותו אדם. בנוסף, אישר העד כי הרכב בסרטון שהוצג לו הוא רכבו של העורר 2, ואף זכר לומר מספר הרישוי של הרכב. מנגד, בחקירתו מיום 21.11.23, הכחיש העורר 2 בתוקף, כי הוא זה שהיה ברכב.

סרטוני מצלמות האבטחה - מצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה של תחנת הדלק, עולה כי ביום האירוע הגיעו העוררים כל אחד בנפרד ברכב לתחנת הדלק. מצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה (מצלמות 15,16), עולה כי רכב מסוג טויוטה, נכנס לתחנת הדלק בסמוך לזמן שבו נכנס רכב הדודג' השייך לנאשם לתחנה 1. בהודעת מר רעאד אלוקילי, אחיו של העורר 1, מיום 30.11.23, אישר כאמור העד כי רכב הטויוטה שמופיע בסרטוני מצלמות האבטחה של תחנת הדלק שייך לו. כאמור אישר ראעד גם כי אחיו העורר 1 היה משתמש ברכבו בלילות.

עוד עלה מצפייה בסרטונים האמורים, כי גם רכב פולקסוואגן ששייך לעורר 2, נכנס לתחנת הדלק וחנה במקום.

בהמשך חברו העוררים לנאשם 1 ונסעו איתו (מצלמה 10, בשעה 23.27) מהמקום ברכבו מסוג דודג'. הרכב האמור נצפה בהמשך בצומת הבדיל הפועלים בבאר שבע (00.27), עם ספרות שונות בלוחית הרישוי (שונות באמצעות סרט דבק שחור), נוסע במהירות ובולם במשך מספר פעמים, כשבפעם האחרונה נראה כי עמוד שהיה קשור בחבל לרכב, התגלגל על הכביש, דמות נצפתה באחורי הרכב "מתעסקת" עם אותם עמוד וחבל ומיד לאחר מכן עלתה הדמות לרכב והרכב נסע מהמקום.

בשעה 00.27 נראו שתי דמויות המתקרבות למכשיר הכספומט ברחוב הפועלים כאשר אחד מהם נראה כעורר 1 נועל נעלי ספורט שחורות עם פסים לבנים לרוחב הנעליים וכיתוב באנגלית בין הפסים, כשהוא לובש מעיל שחור עם פס זוהר ברוחב הכתפיים, והשני נראה כעורר 2 לובש מעיל "קפוצ'ון" בצבע כהה יחסית עם שרוולים בצבע בהיר. בשעה 00.28 נראים העוררים 1,2 כורכים חבל סביב מכשיר הכספומט ברחוב הפועלים ונעלמים בתחתית המסך וחוזרים מספר פעמים על המעשה. בשעה 00.31 הכספומט נופל על הרצפה.

בהמשך, במצלמות האבטחה מתחנת הדלק, בסביבות השעה 02:17, נראה רכב הדודג' נכנס לתחנת הדלק, מוריד נוסעים, כאשר אחד מן הנוסעים נכנס לתחנת התחנה, יוצא ממנה ומוסר דבר מה לדמות שממתינה ליד רכב הדודג', השניים לוחצים ידיים, ואותה דמות פונה לרכב הפולקסוואגן עולה לרכב ונוסע מהמקום. יצוין כי האדם היורד מרכב הדודג', נראה כאותו אדם שעלה על אותו רכב ויצאו את התחנה בשעה 23:27 ובהמשך הוא גם נראה עולה לרכב השייך לעורר 2.

הדמות האמורה נראית גם די בבירור, וגם בעין בלתי מקצועית והעדר היכרות קודמת עם העורר ניתן לזהות בקירוב כי מדובר בעורר 2 על פי תמונותיו שבתיק החקירה. (למותר לחזור ולציין כי מר אבו סמחאן זיהה הדמות כעורר 2)

מעבר לכך יודגש כי גם יתר העובדות (פרטי לבושו לדוג'), יחזקו המסקנה כי מדובר בעורר 2.

מחקרי תקשורת ואיכונים - בתיק החקירה (מסמך טז) נמצאה בדיקה שנערכה לטלפון הנייד של העורר 1 ממנה עלה כי בוצעו מספר שיחות לטלפון הנייד של העורר 2 בתאריך 9.11.23. הבדיקה האמורה תצביע על כך שבניגוד לגרסתם של העוררים כי לא היו בקשר טלפוני, השניים דיברו ביניהם עובר למועד האירוע נשוא כתב האישום.

זאת ועוד, פלט איכונים של מכשיר הטלפון השייך לעורר 2 (מסמך יז) אוכן בתחנת הדלק בסמוך לשעה בה נצפו הרכבים האמורים מגיעים לתחנת הדלק. בהקשר זה יצוין כי גרסת העורר 2 במשטרה כי הוא משאיר את מכשיר הטלפון ב"שיג" לשימוש כלל האנשים שם שיודעים את הקוד לטלפון (עמ' 6 ש' 59-61), אינה מספקת הסבר מניח את הדעת לאיכון האמור, בנוסף לכך שגרס כי אינו זוכר את הקוד לפתיחת הטלפון, ובמהלך חקירתו במשטרה הטיח העורר 2 את הטלפון הנייד בשולחן מספר פעמים, לאחר שהתבקש מהחוקר להוציא מספר טלפון מתוכו.

בנסיבות האמורות, ובין היתר גם לאור הראיות הנוספות שפורטו בהחלטות בית משפט קמא נראה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברמה גבוהה נגד העוררים, אשר יש בידיה לספק דרישת הנטל הראייתית לשלב המעצר.

בעניין זה ראה בש"פ 3885/10 שם טוב דרי נ' מדינת ישראל (מיום 13.6.2010), שם נקבע כי: "בהליך המקדמי אין צורך שתקום מסקנה מרשיעה אחת ויחידה מתוך הראיות הנסיבתיות, אלא רק פוטנציאל להשגת אותה הרשעה אחת ויחידה, וזאת מבלי להכריע במשקלן ובמהימנותן של הראיות (בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קנילסקי (לא פורסמה, 17.2.1999)). בעשותו כך בית המשפט איננו כבול לבחון את הראיות בכללותן על פי מבחנים ראייתיים חלוטים ונוקשים אלא על פי אמות מידה של הסתברות, הגיון ושכל ישר (בש"פ 5848/09 דיבה נ' מדינת ישראל (לא התפרסמה, 9.9.2009). כאמור, מכלול הנסיבות בעניין, ההיגיון והשכל הישר, מובילים למסקנה כי יש בידי התביעה תשתית ראייתית לכאורית מספיקה לצורך מעצרו של העורר."

מסוכנות ועילת מעצר -

בענייננו מדובר בעוררים צעירים, נעדרי עבר פלילי.

מדובר כאמור בעוררים אשר ביצעו לכאורה עבירות רכוש בכך שגנבו מכשיר כספומט תוך התארגנות בצוותא ע"י קשירת מכשיר הכספומט בחבל ומשיכתו באמצעות רכב, פרצו את הכספומט וטשטשו את עקבותיהם ע"י שינוי מספר הרכב בלוחית הרישוי. בבש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל נקבע כי: "מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה, ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה ואת ביטחונה של כל אדם בה. בנוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים הן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו; אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו, ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש."

העביר שבוצעה בידי העורר גניבת מכשיר כספומט, הינה עבירה המבוצעת בדרך כלל בשטחים ציבוריים, ויש בה כדי להטיל מורא על הציבור, בשל תחושת תחושת ההפקרות שהיא משרה, בקראה תיגר על יכולת הציבור לשמור ולפקח על רכוש המוצב ברשות הכלל.

בעניינם של העוררים הוגשו תסקירי שירות המבחן:

העורר 1 - בתסקיר מיום 16.1.24, צוין כי מדובר בעורר צעיר בן 21, רווק, שטרם מעצרו התגורר עם משפחת מוצא ועבד בניקיון באולם אירועים בחברון. צוין כי העורר נעדר עבר פלילי. בדבריו של העורר לשירות המבחן מסר העורר כי בזמן האירוע היה בעבודתו אינו מכיר את הנאשם 1 והיכרותו עם העורר 3 הייתה כחודש ימים טרם המעצר בשל כך שהעורר 3 רצה לקנות את הרכב של אביו. עוד צוין כי העורר הביע תחושות של כעס סביב מעצרו אשר לתפיסתו בלתי מוצדק, ומסר כי זהו מעצרו הראשון אותו חווה בטלטלה כאשר נאלץ לראשונה בחייו להיחשף לגורמים עבריינים ולתנאים פיזיים של בית המעצר. שירות המבחן ציין בתסקירו כי העורר נראה כמתפקד באופן חיובי ולא מדובר באדם בעל נורמות התנהגותיות שוליות מושרשות, יחד עם זאת, נראה כי במעשיו פעל להפקת רווח כלכלי מהיר בכדי לעמוד בציפיות משפחתו ממנו. בנוסף, הובא כי מדובר בצעיר בעל קווי אישיות ילדיים, המתקשה להציב גבולות פנימיים לעצמו,

וקיים חוסר בהירות באשר לטיב קשריו וחברתיים והוא נטה להציג תפקודו החיובי כאשר התקשה לבחון בחירות שגויות שעשה לאורך חייו. שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות בעבירות רכוש. עוד הובא כי העורר התקשה להתייחס לבעייתיות בניהול חייו או דפוסי התנהלות המכשילים במישורי חייו השונים ובהתאם שלל נזקקות טיפולית באשר היא. שירות המבחן בחן גורמי פיקוח- אביו, אחיו ודודו של העורר וציין כי נראה שגורמי הפיקוח הינם אנשים סמכותיים המנהלים אורח חיים מתפקד אך ניכר כי הם בעלי עמדות מגוננות על העורר, והם התקשו לבחון כל בעייתיות בהתנהלות או מוקדי סיכון אפשריים בקשר לעורר, ולכן צוין כי נראה שהמפקחים המוצעים יתקשו לסייע לעורר, זאת נוסף על כך שמדובר בחלופה המצויה בסביבת מגוריו של העורר טרם מעצרו שככל הנראה שם הוא מקיים קשרים בעייתיים.

בתסקיר נוסף מיום 30.1.24, נמסר כי התסקיר מוגש לצורך בחינת שילוב העורר בטיפול ובחינת האפשרות להשמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני. נמסר כי במהלך התקופה לא הוצגו גורמי פיקוח אנושיים אחרים לבחינה וכי מעצרו בפיקוח אלקטרוני אינו מהווה תחליף לגורמי פיקוח אנושיים ולא ניתנה המלצה לכך. בנוסף, צוין כי נראה שהעורר אינו מעיד על בעייתיות בהתנהלותו ואינו מביע נזקקות טיפולית.

בהחלטת בימ"ש קמא מיום 4.2.24, קבע בימ"ש קמא כי נוכח חומרת העבירות והמסוכנות הנלמדת מביצוען, אין לסטות מהמלצת שירות המבחן, כפי שגם קבעה הפסיקה שעל פיה סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה מטעמים כבדי משקל. **בית משפט קמא הורה על מעצר העורר 1 עד תום ההליכים, אך בד בבד איפשר גם לעורר להגיש בקשה נוספת לעיון חוזר ככל ויעלה בידו להציע חלופה מרוחקת עם מפקחים אחרים.**

העורר 2 - בתסקיר שירות המבחן מיום 17.1.24, צוין כי מדובר בעורר צעיר בן 20, רווק, נעדר עבר פלילי, שטרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד כמפעיל מכונות במפעל ברזל באשקלון במשך שבועיים. עוד צוין כי העורר מסר, שמכיר את הנאשם 1 תקופה קצרה במסגרת עבודתם המשותפת כשהנאשם 1 היה אחראי עליו, ואת העורר 1 מסר כי הכיר כחודש ימים טרם המעצר כשפנה אליו לרכוש הרכב של אביו. תואר כי העורר הביע כעס ותסכול סביב המעצר אותו חווה כבלתי מוצדק, ומסר כי חוויית המעצר מטלטלת וקשה. שירות המבחן ציין כי נראה שהעורר הוא בעל דפוסי נגרים ובמצבים של דוחק כלכלי, לחץ חברתי ומתוך צורך להרגיש שייך, הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי ללא יכולת להפעיל שיקול דעת. כמו כן, עלה רושם מקשייו של העורר לערוך התבוננות ובחינה עצמית ביקורתית של דפוסי חשיבתו והתנהגותו ולהבין את השלכות מעשיו כשהדבר נובע ככל הנראה, מהתעסקותו במידה ניכרת בחווית קורבנותו סביב מעצרו, ובהתאם לכך שלל העורר נזקקות טיפולית באשר היא. שירות המבחן ציין כי הוא מתרשם מקיומה של רמת סיכון להישנות מעורבות בעבירות רכוש.

שירות המבחן בחן גורמי פיקוח- אביו, אימו, סבתו ודודו של העורר וציין כי המפקחים המוצעים מסרו כי הם מבינים היטב את תפקידם ואת האחריות המוטלת עליהם במלאכת הפיקוח וכן את חובת הדיווח שחלה עליהם במידה והעורר יפר את תנאי מעצרו. שירות המבחן התרשם כי מדובר באנשים המגויסים לסייע ולתמוך בעורר ככל שיידרש, אך יחד עם זאת, עלה הרושם כי המפקחים אינם מגלים מודעות להתנהלותו של העורר במישורי חייו השונים בתחום התעסוקתי והחברתי והוערך כי המפקחים יתקשו בזיהוי מוקדי סיכון קיימים במצבו של העורר. כמו כן, צוין כי מקום החלופה הוא סביבת מגוריו של העורר טרם מעצרו, ויתכן כי שם הוא מקיים קשרים שוליים. לאור זאת, לא ניתנה המלצה לשחרור העורר לחלופה המוצעת.

בהחלטת בימ"ש קמא מיום 28.1.24, הורה בית משפט קמא על מעצר העורר 2 עד תום ההליכים, וציין כי ככל שיעלה בידי העורר 2 להציע חלופה מרוחקת עם מפקחים אחרים ייבחן עניינו.

בענייננו, מדובר בעבירות רכוש וכן מדובר בעוררים ונאשם נוסף, אשר חברו ופעלו בצוותא, בתחכום ותכנון, תוך שהם נערכים עם רכב מתאים וציוד לביצוע העבירה. התנהגותם והתנהלותם של העוררים מצביע על העדר מורא מהחוק ותעוזה רבה. הדברים האמורים יצביעו על כך כי מן העוררים נשקפת מסוכנות.

על פי פסיקת בית המשפט העליון "סטיה מהמלצה של שירות המבחן תעשה באופן חריג ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל" (ראה לדוג' בש"פ 3387 מדינת ישראל נ' אשד)

בכלל נסיבות העניין, לא יהיה מצאתי לקבוע כי בית משפט קמא שגה כאשר הורה על מעצר המשיבים עד תום ההליכים תוך מתן אפשרות להגיש בקשה לעיון חוזר ולהציע חלופה מרוחקת עם מפקחים אחרים.

העוררים נדחים.

ניתנה היום, 29 בפברואר בהעדר הצדדים.

אריאל חזק, שופט